

Sygn. akt V CSK 148/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa M. Spółka z o.o. w C.

przeciwko K. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 września 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany K. D. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 września 2017 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w C., którym zasądzono od niego na rzecz M. sp. z o.o. w C. kwotę 71 955 zł z ustawowymi odsetkami. W skardze zarzucił naruszenie art. 65 § 2 w związku z art. 6 i 97 k.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. i wniósł o przyjęcie jej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c., podnosząc, że zachodzi potrzeba utrwalenia wykładni przepisów dotyczących zawierania umów przez przedstawiciela przedsiębiorcy, oraz, że jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione. Potrzeba wykładni określonych przepisów zachodzi wówczas, gdy skarżący wykaże, że przepis nie doczekał się wykładni w orzecznictwie Sądu Najwyższego, albo zachodzi potrzeba zmiany utrwalonej wykładni bądź nadal wykładnia budzi wątpliwości. Nie ma takiej potrzeby, gdy chodzi tylko o „utrwalenie” wykładni już istniejącej. Skarżący nie wskazał w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania argumentów natury juredycznej przemawiających za istnieniem rzeczywistej potrzeby dokonania, po raz kolejny, wykładni art. 65 k.c. przez Sąd Najwyższy, przeciwnie, uzasadnienie to skupia się na stanie faktycznym konkretnej sprawy, a wykładnia miałyby nastąpić nie w interesie publicznym, lecz w interesie wyłącznie strony skarżącej. Nie można też uznać, że zachodzi oczywista zasadność skargi wobec oczywistego, rażącego naruszenia prawa przez Sąd Apelacyjny. Trzeba zwrócić uwagę, że co do zasady nie można mówić o oczywistym naruszeniu przepisu i jednocześnie potrzebie jego wykładni. Jeżeli naruszenie przepisu widoczne jest *prima facie*, to jego wykładnia jest jasna i nie ma potrzeby angażowania Sądu Najwyższego, jeżeli natomiast rozumienie przepisu nie jest jasne i możliwe są różne interpretacje jego znaczenia, to nie można mówić o

oczywistym naruszeniu prawa. Powołane przez skarżącego przyczyny kasacyjne wykluczają się.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aj